

Αββᾶς Φιλήμων

ΟΤΑΝ ΕΙΣΑΙ στην ἐκκλησία γιὰ νὰ μεταλάβεις τὰ θεῖα μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, μὴ βγείς ἔξω χωρὶς νὰ ἔχεις τὴν τέλεια εἰρήνη. Μείνε στὸ ἴδιο μέρος καὶ μὴ φύγεις μέχρι τὴν ἀπόλυση. Νὰ σκέπτεσαι πῶς εἶσαι στὸν οὐρανὸ μαζί με τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους γιὰ νὰ συναντήσεις τὸν Θεὸ καὶ νὰ τὸν ὑποδεχθεῖς μέσα στὴν καρδιά σου. Νὰ προετοιμάζεσαι γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία με φόβο καὶ τρόμο πολὺ, γιὰ νὰ μὴ μεταλάβεις ἀνάξια τὶς Ἁγίες δυνάμεις.[1]

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ νὰ προσευχηθεῖς σωστά,
μὴ στενοχωρήσεις καμμιὰ ψυχὴ·
ἀλλιῶς μάταια πασχίζεις.]

Αββᾶς Αντώνιος

ΕΝΑΣ ΑΔΕΛΦΟΣ εἶπε στὸν ἀββᾶ Αντώνιο·

- προσευχήσου γιὰ ἑμένα.

Ὁ γέροντας τοῦ ἀποκρίθηκε·

- οὔτε ἐγὼ μπορῶ νὰ σέ συγχωρήσω οὔτε ὁ Θεὸς ἂν ἐσὺ ὁ ἴδιος δὲν μελετήσεις τὰ σφάλματά σου καὶ δὲν προσευχηθεῖς.[1]

Ἡσύχιος ὁ Πρεσβύτερος

ΟΠΩΣ συμβαίνει μετὰ τὴ βροχὴ ποὺ ὅσο περισσότερο πέφτει στὴ γῆ τόσο τὴ μαλακώνει, ἔτσι καὶ τὴ γῆ τῆς καρδιάς μας τὴ χαροποιεῖ καὶ τὴν εὐφραίνει τὸ ἅγιο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὅσο περισσότερο τὸ φωνάζουμε καὶ τὸ ἐπικαλούμαστε.[18]

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΝ κάποιοι ἀδελφοὶ τὸν ἀββᾶ Αντώνιο καὶ τοῦ λένε

- Πές μας ἓνα λόγο, πῶς νὰ σωθοῦμε;

Καὶ ὁ γέροντας τοὺς ἀπάντησε

- Ακούσατε τὴν Ἁγία Γραφή; Αὐτὸ σᾶς ἀρκεῖ.

ΜΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ νὰ γίνουν αὐτὰ ποὺ θέλεις. Γιατὶ δὲν συμφωνοῦν ὅπωςδήποτε μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καλύτερα νὰ προσεύχεσαι ὅπως σὲ δίδαξαν μετὰ τὰ λόγια ὁγενηθήτω τὸ θέλημά σου ἐν ἐμοί.[22] Καὶ σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις αὐτὸ νὰ παρακαλεῖς τὸν Θεό, νὰ γίνῃ τὸ δικό Του θέλημα· γιατί Ἐκεῖνος θέλει τὸ καλὸ σου κι αὐτὸ ποὺ συμφέρει τὴν ψυχὴ σου ἐνῶ ἐσὺ δὲν ζητᾶς πάντα αὐτὸ ποὺ σὲ συμφέρει.[23]

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ καὶ τὴν ψαλμωδία, ὅπως καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα, κάθε στιγμή εἶναι ἡ κατάλληλη, ὥστε νὰ ὑμνοῦμε τὸν Θεὸ καὶ ὅταν ἐργαζόμαστε καθὼς κινοῦμε τὰ χέρια, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴ γλώσσα ὅποτε μποροῦμε, κι αὐτὸ εἶναι ἀκόμη πιὸ ἱκανὸ νὰ δυναμώσει τὴν πίστη μας. Ἄν ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσευχόμαστε δυνατὰ, τότε ἄς δοξάζουμε τὸν Θεὸ μέσα στὴ καρδιά μας, μετὰ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ὠδὲς πνευματικές, ὅπως λέει ἡ Γραφή, ἄς κάνουμε τὴν προσευχή μας τὴν ὥρα ποὺ ἐργαζόμαστε· μποροῦμε δηλαδὴ νὰ εὐχαριστοῦμε αὐτὸν ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴ δύναμη τῶν χειρῶν μας στὴν ἐργασία, καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ νοῦ στὴν ἐπιστήμη, αὐτὸν ποὺ μᾶς χάρισε τὸ ὕλικὸ ἀπ' τὸ ὁποῖο φτιάχνουμε τὰ ἐργαλεῖα μας καὶ τὸ ὕλικὸ ποὺ δουλεύουμε στὶς τέχνες μας, ὅποιες κι ἂν εἶναι αὐτές· καὶ νὰ προσευχόμαστε τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μας νὰ μὴν ἔχουν ἄλλο σκοπὸ παρὰ μόνον νὰ εὐχαριστηθεῖ ὁ

Ὅσιος Ἠλίας ὁ Ἐκδικος

ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ἐχθρεύονται πολὺ τὴν καθαρὴν προσευχή· δὲν τοὺς νικάει τὸ πλῆθος τῶν ψαλμῶν, ὅπως σ' ἓνα πόλεμο τὸ στράτευμα νικάει τοὺς ἀντιπάλους, ἀλλὰ ἡ ἁρμονία τῶν τριῶν, τοῦ νοῦ μετὰ τὸ λογικὸ, καὶ τοῦ λογικοῦ μετὰ τὶς αἰσθήσεις.[31]